

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลสันสตี ตำบลเวียง
ตำบลบ้านโป่ง ตำบลป่าสัก ตำบลเวียงกาหลง ตำบลแม่เจดีย์
และตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อําเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. ២៥៣៧

กฎิพลอุดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ២០ พฤษภาคม พ.ศ. ២៥៣៧
เป็นปีที่ ៤៥ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลสันสตี ตำบลเวียง ตำบลบ้านโป่ง ตำบลป่าสัก ตำบลเวียงกาหลง ตำบลแม่เจดีย์ และตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อําเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ៣៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ២៥ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ២៥៣៨ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ១ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลสันสตี ตำบลเวียง ตำบลบ้านโป่ง ตำบลป่าสัก ตำบลเวียงกาหลง ตำบลแม่เจดีย์ และตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อําเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ២៥៣៧”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลสันสโล ตำบลเวียง ตำบลบ้านโป่ง ตำบลป่าจ้าว ตำบลเวียงกาหลง ตำบลแม่เจดีย์ และตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ภายใต้เงื่อนไขตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

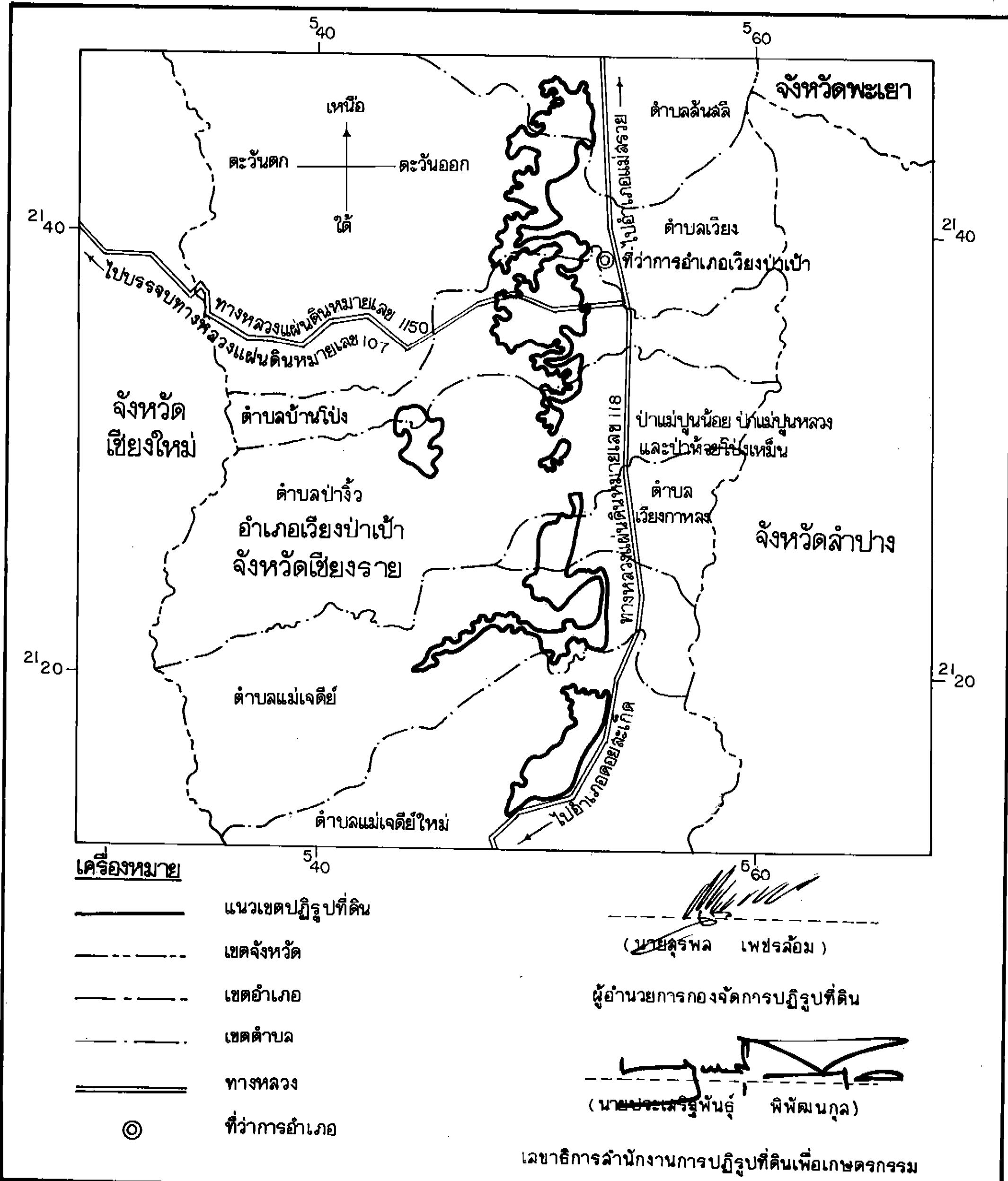
นายกรัฐมนตรี

ແຜນທີ່ທ້າຍພະຈາກຄະໜາງວິກາ

กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลลันลลี ตำบลเวียง ตำบลบ้านโป่ง ตำบลป่าสิ้ว ตำบลเวียงกาหลง
ตำบลแม่เจติย์ และตำบลแม่เจติย์ใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. 2537

มาตราล้วน 1:250,000

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลสันสโล ตำบลเวียง ตำบลบ้านโป่ง ตำบลป่าจ้าว ตำบลเวียงกาหลง ตำบลแม่เจดีย์ และตำบลแม่เจดีย์ใหม่ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นจำนวนมาก หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้